

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.651 van 10 april 2001
in de zaak A. 98.586/IX-2657.**

In zake : Anne MERCKX,
wonende te DEURNE,
Nieuwe Donk 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Anne MERCKX op 14 december 2000 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing houdende weigering de geslachtsnaam van haar dochter Eline SCIEUR te veranderen in MERCKX, neergelegd in een brief ondertekend namens de minister van Justitie van 26 oktober 2000;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 februari 2001, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 26 maart 2001;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en van adjunct-adviseur A. CHRISTIAENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord adjunct-auditeur A. VAN MINGEROET, daartoe gemachtigd bij beslissing van de auditeur-generaal van 23 februari 2000, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt luidt :

"Onder verwijzing naar de in rubriek vermelde zaak heb ik de eer U mede te delen dat het toekennen van een naamsverandering krachtens de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen, onderworpen is aan strikte voorwaarden.

Gelet op het principe van de vastheid van naam kan de naamsverandering slechts uitzonderlijk door Z.M. de Koning worden toegestaan en op voorwaarde dat het verzoek gesteund is op behoorlijk bewezen ernstige redenen; bovendien mag de gevraagde naam geen aanleiding geven tot verwarring en de verzoeker of derden niet kunnen schaden (artikel 3, lid 2, van vermelde wet).

Tot slot wens ik te preciseren dat de toelating om van naam te veranderen wettelijk beschouwd wordt als een gunst verleend aan betrokkene en niet als een recht voor deze laatste.

Na een grondig onderzoek van uw dossier moet ik U tot mijn spijt medelen dat er in uw geval geen afdoende ernstige motieven in de zin van bovenvermelde wet voorhanden bevonden zijn om aan Z.M. de Koning voor te stellen uw dochter toelating te verlenen haar naam te veranderen in die van 'MERCKX', mede in acht genomen het verzet van de vader die kennelijk nog belang stelt in zijn dochter en onderhoudsgeld betaalt.

Bovendien stel ik vast dat een stelsel van co-ouderschap werd weerhouden waarbij de kinderen hoofdzakelijk bij U verblijven. Bij gebrek aan instemming van de vader kan het verzoek niet ingewilligd worden (cfr. artikels 373-374 B.W., in bijlage).";

Overwegende dat het verzoekschrift tot nietigverklaring als volgt is gesteld :

"Met dit schrijven wens ik officieel beroep aan te tekenen tegen de weigering om bovenstaand verzoek in te willigen.

Ik wens mij niet neer te leggen bij het feit dat mijn dochter de naam van haar vader zou moeten blijven dragen, omdat hij dat wenst; de vader die geen contact heeft met haar, nooit een kaartje stuurt en zelf heeft toegestaan dat zij hem niet bezoekt.

Mijn dochter wenst absoluut mijn naam te dragen en zit door de weigering tot naamsverandering opnieuw emotioneel zeer diep in de put. Ze is onder doktersbehandeling en kan geen examens meedoen. In een eigenhandig geschreven briefje, dat is toegevoegd, geeft zij zelf aan waarom zij MERCKX wil heten.

Ik hoop dat bovenstaande uitleg u zal toelaten dit beroep als ontvankelijk te beschouwen en het dossier opnieuw te onderzoeken.

Ik ben steeds bereid gehoord te worden in deze zaak om u persoonlijk de gegronde redenen voor deze naamsverandering uiteen te zetten.";

Overwegende dat artikel 2, § 1, 2°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalt dat het verzoekschrift tot nietigverklaring onder meer een "uiteenzetting van de feiten en middelen" dient te bevatten; dat het ontbreken van die uiteenzetting het verzoekschrift niet ontvankelijk maakt; dat onder "middel" moet worden verstaan, de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing wordt geschonden;

Overwegende dat ter zake het verzoekschrift noch een feitenrelaas noch een middel als hierboven gedefinieerd, bevat; dat het inzonderheid geen argumenten bevat ter weerlegging van die van de bestreden beslissing; dat het beroep om die reden kennelijk niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeven-duizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien april 2000 en een, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.